

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., pol leta 1 gld. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Nov političen časopis za Slovence.

„Slov. Gosp.“ je spravil z zadnjim svojim uvodnim člankom na javni razgovor nov list za jugoslovanske zadeve, ki bi naj izhajal v nemškem jeziku, da bi vlada in Nemci v svojem jeziku izvedeli zahteve Slovencev in drugih Jugoslovancev. „Slov. Gosp.“ poteguje se, da bi se premenila „Südsteirische Post“ v „Südslavische Post“ in ako bi to ne našlo podpore, naj bi vendar nov list izhajal ob slovenski meji, v Celovcu, posebno pa v Mariboru, da ne bi trpela škoda tiskarna sv. Cirila v Mariboru, ki zdaj tiska „Südst. Post“. Sicer bi se naj list ustanovil na delnice in želi se mu potrebna duševna podpora.

Stvar je visokopolitična; pa pripada v naših slovenskih razmerah ravno nam „malim listom“ razgovor o njej, ker „veliki dnevniki“ imajo — druge posle!

Naše politično časopisje, da govorimo odkrito, ne izpolnjuje zadosti svoje naloge. Mi nimamo listov, ki bi bili v resnici glasila slovenskih voditeljev. Voditelji niso vsakokrat tega mnenja in istinitega nastopa, kakor pri drugih narodih, da je treba zahteve izrečene v državnem, deželni zborih, v zasebnih pogovorih z mogotci, sploh v političnem življenju podpirati s časopisjem. Naši poslanci v občeh nimajo in mnogokrat ne iščejo zvez s časopisjem našim. Tako se kažejo čudni dogodki, da so časopisi naši brez informacij od poslancev. Nekateri poslanec gre v zastop, v katerega je voljen, govori tam ali ne govori, — konec si dela svojem delovanju. Na drugi strani pa časnikarji premalo iščejo dotike s poslanci, katerim se v občeh ne more nalagati, da bi bili tudi časnikarji. Tako nam manjka pri listih potrebnega vzajemnega delovanja poslancev in časnikov.

Prevažne za Slovence so n. pr. letošnje razprave deželnega zbora štajerskega. Slovenski poslanci v njem so zastopali vrlo, branili zahteve svojih volilcev, pa izvedeli so o tem — drugi poslanci v štajerskem deželnem zboru in graški nemški časopisi, ki so nastop slovenskih naših poslancev po svoje opisovali in o njem zamolčali, kar ni šlo na njih mlin. Naši slovenski listi niso iz poklicanega vira izvedeli o tem skoro nič. Ljubljanska slovenska dnevnikarja sta prinesla včas kakor kratko poročilo, v občeh pa so slovenski poslanci zanemarjali časopisno podpiranje svojega delovanja in časniki niso pošiljali poročevalcev v štajerski deželni zbor.

Ravno „Südsteirische Post“, ki ima nalogo zagovarjati v nemškem jeziku Slovence proti sovražnikom, ne ve o razpravah štajerskega deželnega zbora tako rekoč nič. Dne 16. februvarija je poročala še le o seji z dne 3. t. m., dne 19. t. m. o seji z dne 4. t. m., o poznejših sejah še nič.

Za tako politično žurnalistiko lahko se zahvaljuje vsak narod. Žurnalisti, ki ne sledi dan za dnevom, uro za uro dogodkom, ne zasluži svojega imena in ne denarjev, katere stane.

Sklenili so v graškem deželnem zboru prevreči pomen velikega zemljiškega posestva v pomen večjega hišnega posestva in prekucniti idejo interesnega zastopa. Dozdaj naj bi v okrajnem zastopu celjskem in ptujskem imeli svoje posebne zastopnike veliki zemljiški posestniki, potem meščani in tržani, nadalje trgovci in obrtniki, koncem kmetje. Oni deli ljudstva, ki so zastopstva najbolj potrebni, kmet in mali obrtnik z delavci, niso v primeri z drugimi deli prebivalstva imeli nobenega izdatnega zastopstva. Za naprej hoče štajerski deželni zbor zastopstvo kmetov še bolj skrciti, kajti, do zdaj so vendar imeli veliko posestvo in kmečko skupino zase. Za naprej naj se dajo v roke meščanom celjskim — nemškim — tri volilne skupine okrajnega za

stopa „veliko posestvo“, „mesto in trgi“ in „trgo vina in industrija“; kmet pa naj ima na videz zastopstvo, v resnici pa nobenega.

To danes, ko ves politični svet spoznava, da je treba kmeta podpirati, da mu je treba dati živeti, da je treba njemu, ki daje mestom novi zarod, omogočiti krepko gmotno in sploh samostalno življenje; danes, ko državne postave znižujejo zemljiški davek vsaj za 10%, — danes sklepa štajerski deželni zbor, da je treba slovenskoštajerskemu kmetu vzeti politično moč, sklepa posebne postave, da podpira in ohrani nemštvo v Celji in Ptujih, — in nobeden slovenski list ne išče in ne dobi brez prošnje od slovenskoštajerskih poslancev navodila, kaj in kako naj piše o tej prevažni, ne samo slovenski, ampak občeh socijalni zadevi!

Vemo, da je poslanstvo žrtva, vemo tudi, da je časnikarski poklic žrtva pri Slovencih; vemo tudi, da so talenti različno razdeljeni ljudem. Ravno zato pa je treba preosnove, posebno pri naši politični žurnalistiki, po vzgledih sosednjih nam narodov. Česar ne more storiti poslanec sam, v to naj pridobi pomočnikov tam, kjer so! V Mariboru pa zdaj ni takih.

Vsled tega ne moremo razvideti, zakaj bi nemški list za Slovence moral biti ravno v Mariboru! V tem mestu, kjer je voz slovenskega gibanja zavozil v močvirje, kjer ima „Politično društvo slovensko“ svoj sedež, na katerem nikdo ne sedi, kjer se tiska „Südst. Post“, ki o sklepu, katerega bi bili najrajše izrekli z besedami: „Nobeden Slovenec ne sme voliti in ne voljen biti!“ besedice ne ve, ki dogodkov v štajerskem deželnem zboru še po graških listih posnemati ne utegne, neče ali ne zna, — ostati mora tak list da „Cirilova tiskarna škoda ne bo trpela“.

Čehi imajo svojo izborna „Politik“ v svojem središču, v Pragi, imajo tam svoj „zavod tiskarsky a vydavatel'sky“, nimajo nemškega lista v Budejovicah. In Slovenci bi ga morali tudi

LISTEK.

Križ in polmesec.

Češki spisal F. J. Andrišk, prevel Podravski.

„Toda, effendi, kdo ti bode stregel?“

„Po tem ne vprašaj, marveč glej, da izpolniš mojo voljo!“

Drugo jutro se je Ivo zares napotil k hodži, da izvrši agov ukaz.

Mož v dolgi, črni obleki in z brado, segajočo mu do pasu, je ostro pogledal prišleca. „Agov sluga sem,“ je dejal; „če je on zaukazal, pa se boš učil! In takoj je peljal dijaka v šolo, kjer si je ravnokar kakih dvanajst mozlumov vbijalo v glavo osnove človeške véde. Sedeč na nizkih klopeh, ali tudi na tleh, ter gugajoč se na vse strani, so zlobudrali drug na drugega.

Ivo se je osuplo razgledal po sobi; toda tu ni bilo ničesar, kar bi ga zanimalo.

Hodža je stopil naravnost med dijake. Zaskričal je nekaj in takoj je nastala tišina. Na to je pokazal Ivo prazen sedež, izgovoril polglasno odstavek iz korana* ter dostavil: „Ponavljaj to dotlej, dokler ne boš znal popolnoma“

* tursko sveto pismo.

Ivo je ubogal ter mlel, kar mu je bilo naročeno. Mislil si je: „Vstrežem agovi želji, toda radi tega mozlum še vendar nisem in tudi ne bom, čitati pa se le naučim.“

Tako je sedel in se učil Ivo po vzgledu ostalih dijakov nekoliko tednov. Odhajal je z doma zarano v jutro ter se po desetih vračal, da je zopet postregel agi. Pogostoma pa je bil v šoli tudi priča nemile prikazni. Mladi Turčki so namreč isto tako bojni in nemirni, kakor nekateri naši dijaki. Teje hodža spoznal in primerno hotel kaznovati razposajence. Sedeč na visokem odru ter ugodno pušeč iz čibuka, pograbil je hodža dolgo palico, s katero je segel v najdaljši kot ter kaznoval srboritneža. Doli je stopil samo v najhujših slučajih.

Ivo se je vzgledno vedel ter bil celo od hodže odlikovan. Ni mu tudi ušlo ničesar, kar je prednašal ali naročil hodža. Konečno je dobil tablico in kamenček in hodža je napisal nekoliko arabskih črk. Bili so to sicer čudni kavelji in kolesa in dolgo je vrtel Ivo nad njimi glavo, toda vendar ni odjenjal, dokler si jih ni zapomnil ter jih znal zapisati.

Agar je z veseljem opazoval Ivo napredek, dá, še pohvalil je njegovo pokorščino. „Tako je

prav“, je dejal. „Samo mozlum je gospod, ti si pa tudi vrli dečko. Čaka te še nemala sreča!“ Ivo pa je odvrnil pokorno, toda odločno. „Nisem, effendi, mozlum, marveč samo kristijan in tvoj vdani sluga.“

Agar se je potuhneno nasmehnil. Ne more se še otresti kristijanske pokorščine. Toda sčasoma se je iznebi in meni bo pripadala zasluga, da sem pridobil izlamu** novega privrženca.

Pretekli sta dve leti. Ivo se je polagoma izuril v arabski pisavi. Ta okoliščina mu je pomagala k povišanju, postal je agov pisar. Dela sicer ni imel mnogo, kajti agar je le redkokedaj pošiljal kam kak dopis ter je vrhu tega bil le malo kedaj doma. Sedaj je moral odriniti z oddelkom nizamov k Balkanu, pa zopet k Črnim vrhom ali k Stari Planini, da je proganjal hajduke, kateri so se poslednji čas pogostoma pojavljali v močnih četah. Takrat je imel Ivo počitnice. Toda to trudoljubnega fanta ni veselilo; rajši bi bil delal do utrujenosti, da bi ga le ne bili mučili turobni spomini na žalostno preteklost. V takem času je najrajše mislil na mater Alino. Premišljeval je, ali je še živa in kje biva sedaj.

(Dalje prihodnjič.)

** Mohamedov nauk.

imeti tam, kjer se vodi njih politika in ta se dela za Slovenskoštajersko v Celji, ne pa v Mariboru. Sicer se ne bomo razvneli, da bi naj nemški list za Slovence moral priti ravno v Celje. Naj bo v Mariboru, pa izpolnovati mora svojo dolžnost, imeti mora urednika, imeti dopisnike. In za to naj skrbe poslanci. Duševne podpore je treba, da se pa ta dobi, treba je gmotnih močij! Novega lista ni treba, ampak staremu pomoči.

Sploh pa moramo mi Slovenci vzgojiti samostalno žurnaliste izmed najboljših svojih mož. Češko „Politik“ vodi Zeithammer, „Südst. Post“ nima voditelja, vsaj političnega ne.

Za danes dovolj! O zadnjih državnozbornih volitvah pozdravljala se je izvolitev nekega gospoda posebno tudi za to, ker se je pričakovalo poročevanje v liste od njega. Poročil njegovih ni, ni jih pa tudi ne od drugod, urednik naj v svoji sobici sam vse izve in menda še poslance podpira — narobe svet! Preosnove je nam treba, ko ribi vode. Stopiti pa je treba na praktična tla, kakoršna so in kjer so!

Ali smo še v Avstriji?!

Pred nekaterimi meseci odstopil je in šel v pokoj slovenjegraški okrajni glavar vitez Finetti; za voditelja tega glavarstva so nam poslali nekega g. Zoffa. Ta mož, kakor rečeno, še ni okrajni glavar, vede pa se nasproti strankam silo oblastno, kakor kak turški paša s tremi konjskimi repovi. Da je nemškonacijonalnega mišljenja, to se razume samo ob sebi. Pri naših avstrijskih uradnikih je to dan danes že moderno; tako mišljenje jim tudi veliko pripomore h karijeri, da lože splezajo višje. Zakaj, če bi g. Zoff ne bil zagrizen nemški-nacijonalec, ne bi tako pisano gledal slovenskih uradnih dopisov, ki jih dobiva od občin in od krajnih šolskih svetov. Kako Zoff sovraži našo slovenščino, torej jezik prebivalstva, v čegar sredi on uraduje, kaže kaj živo slučaj, ki ga objavljamo čitateljem „Domovine“.

Te dni je bil poklical g. Zoff, ki je imel tukaj v Šoštanji uradni dan, med drugimi pred sebe tudi velenjskega župana Ježovnika in pa škalskega krajnega šolskega sveta, Antona Jana. Ko je zahteval od velenjskega župana pojasnil gledé nekega živinskega potnega lista in sta se o tem domenila, nahlulil je Zoff Ježovnika, zakaj mu dopisuje slovensko, ko vendar dobro nemški zna. Ne vemo, kaj mu je na to odgovoril župan Ježovnik, samo to smo slišali, da ga je Zoff sila surovo odslovil.

Za tem je bil poklican Jan, načelnik krajnega šolskega sveta v Škalah. Tudi na tega občespoštovanega moža in posestnika se je zadržal Zoff, zakaj uraduje slovensko. Jan mu je rekel, da nemško ne zna in da bo tudi zanj samo slovenski uradoval in samo slovenske dopise sprejemal od glavarstva, oziroma od okrajnega šolskega sveta. Seveda je Zoff grdo gledal Jana in ga odslovil po gorjansko. To je dogodba, ki se pripoveduje pri nas v Šoštanji in po vsej Šaleski dolini.

Mi pa se sedaj vprašamo, ali smo še v Avstriji? Ali še veljajo osnovne postavbe in zlasti člen 19, ki zagotavlja vsem jezikom avstrijskim popolno ravnopravnost v šoli, v uradu in v javnem življenju?! Mi vemo, kaj je državni uradnik in nimamo nič proti g. Zoffu, ako se bo obnašal kot pravičen uradnik, makari je Nemeč. Vprašamo pa g. Zoffa, kaj to njemu, kot voditelju okrajnega glavarstva mar, če zna kak župan ali načelnik šolskega sveta nemško ali ne? Ali ne vé g. Zoff, da mora sprejemati slovenske vloge od slovenskih strank, ravno zato, ker je po postavi slovenščina ravnopravna v uradu? Ali ne vé g. Zoff, da je na slovenske vloge dolžan odgovarjati takisto v slovenskem jeziku, pa naj dotična stranka nemški zna ali ne? Vse to mora g. Zoff vedeti, ako je še avstrijski uradnik. Slovenske stranke imajo pa pravico zahtevati, da sl. okr. glavarstvo uraduje z njimi v slovenskem jeziku; če stranke za te pravice prosijo, je to samo lepa beseda, drugega nič? Pravice zahtevati ravnopravnosti našega jezika pa si ne damo jemati in tudi g. Zoff nam je ne bo vzeti!

Vi pa slovenski župani in načelniki krajnih šolskih svetov, vi gospodje župniki, vi načelniki krajnih zastopov . . . dopisujte okrajnemu glavarstvu samo v slovenskem jeziku. Spoštujemo sami sebe in tudi c. kr. uradniki nas bodo spoštovali — nas in pravice naše!

Patrijotizem naših Nemcev in Lahov.

Odkar je padla vlada grofa Taaffeja, dobili so avstrijski Nemci in Italijani pogum, izkoriščati onemoglost in prizanesljivost poznejših vlad v taki meri, da se je vsak trezen politik moral čuditi, kako je taka vedno rastoča prenapetost v Avstriji sploh mogoča, ko se tema dvema narodoma v naši ustavni državi vender boljše goditi nemore, kakor se jima godi. Prizanesljivost in razvajenost pa se povsod enkrat maščuje, kakor vsako zlo v navadnem življenju; nad vlado pa je to maščevanje tem večje, kolikor večji je nje greh. Pod Badenijem je začel avstrijskim Nemcem in Italijanom rasti greben v neverjetni meri, a kedar se jih je vlada le s prstom dotaknila, jeli so prvi kot drugi upiti, da je država v nevarnosti, da Slovani nemajo pravice do obstanka, da smo panslavisti, oni sami pa da so državo vzdržujoči narod, poln najčistejšega in najzvestejšega — patrijotizma! . . .

S takimi frazami slepili so vladne kroge in vlado samo že od nekdanji ti avstrijski Nemci in Italijani, siti dobrot in pravic, ki so jih že od nekdanji uživali, vlada pa je njim na ljubo pritiskala Slovane na steno kadar in kolikor je mogla. Pritožbe njih zastopnikov pa so bile toli in tolikrat le glas vprijočega v puščavi! . . .

Nemškonacijonalno strmljenje in laška irredenta v Primorju bi bila morala avstrijski vladi že zdavnaj odpreti oči in zdramiti jo iz kratkovidnosti, a tega nismo doživeli, pač pa je verjela vsakemu najdvomljivejšemu priseganju Nemcev gledé patrijotizma in — zvestobe.

Koliko je ta patrijotizem v jedru vreden kaže politično rogoviljenje avstrijskih Nemcev in Italijanov iz zadnje dobé in pangermanske ideje, ki jih ti ljudje vcepljajo in širijo v srca zaroda in potomcev, Italijani pa s svojimi odkritimi namerami, ki jih goje za laško kraljestvo!

„Avstrija naj se priklopi Nemčiji“, je parola avstrijskih nemškonacijonalcev, in Istra s Primorjem naj pride pod plašč italijanskega kraljestva, je program naših laških irredentovskih elementov v Trstu. „Alldeutschland“, „Deutschland über Alles“ in pruske „pickelhaube“ na vseh glavah, — to so ideali naših „patriotičnih“ Nemcev, in kralj Humbert zvezda, za katero se podé laške naše tolpe v boj! Krasen tak patrijotizem, res, vreden da ga vlada uvažuje, in da njemu na ljubo uduši avstrijske Slovence in Slovane — makari z bajoneti in — kanoni!

In kje bi bila že Avstrija, da je niso branili ti njeni Slovani! In koliko bi je bilo še danes, da jih nema — na straži! Ali vlada to ve, ali to upošteva? Ne, prav nič! Ona upošteva le drznost, s katero nastopata omenjena dva „kulturna velikana“ v tem stoletju, ona verjame le hinavskemu zatrjevanju o poštemem patrijotizmu, pravic političnih, ki jih imajo Slovani pri vladi iskati, ne upošteva nič, ker je sploh že toliko onemogla in nezrela v celem svojem sestavu, da dela nemštvo in laška irredenta ž njo — kar hoče!

Sramota in škandal za tako avstrijsko vlado, ki nema toliko sredstev, da bi udušila politično podivjanost teh par tisoč razgrajalcev, dočim jih naglo vporabi zoper zveste in mirne državljane slovanskega rodú. Taka vlada ni vredna spoštovanja v takej državi kakor je Avstrija, in prej ko pride za to vlado preobrat in se izčisti v njej smrdljivi vzduh, prej bo prosta škodljivih bacilov, ki čujejo na ime malovrednega — nemškonacijonalnega in laškega „patrijotizma!“

Celjske novice.

(Volitev v okr. bolniško blagajno celjsko) ustavilo je c. kr. namestništvo v Gradci, radi nepravilne razdelitve delegatov. Nemci sestavili so vso zadevo tako, da bi dobili zopet večino, dasiravno jih ni niti tretjina nasproti Slovincem. Ker pa je bila vsa razdelitev vendar predebela

in so se Slovenci pritožili, uvidelo je tudi c. kr. namestništvo v Gradci, da tako slepariti vendar ne gre.

(Povrnil se je iz Krete) k svojem polku v Celje g. stotnik M. Skočir. Gospod stotnik je znan v naših krogih in gotovo ta vest razveseli vse rojake.

(Za razširjanje slovenskih časopisov med narod.) V tej zadevi prejeli smo jako pameten nasvet rodoljuba. Kakor se je priporočalo, naj bi poverjeniki družbe sv. Mohorja pobirali od naročnikov saj po jeden krajcar ter tako omislili mnogim revnim čitateljem brezplačne knjige, baš tako dalo bi se tudi doseči, da pridejo naši dobri časopisi tudi onim slojevom v roke, ki sicer niso v stanu si istih naročati. V to svrhu naj bi se osnovalo nekako posredovalno društvo, kojemu naj bi naročniki pošiljali prečitane svoje časopise, kateri bi se potem razdajali med omenjene slojeve našega ljudstva. Vsekakor bi se bilo nadjati, da se najdejo i požrtvovalni rodoljubi, ki bi darovali nekoliko krajcarjev za poštnino. Tem načinom razširjale bi se narodne ideje v najzadnjo bajto gorske vasi, kjer sedaj prebivalci morda časopisa razven po imenu niti ne poznajo ter so jim seveda vsled tega tudi povsem tuje naše skupne težnje. Menimo, da bi v dosego tega koristnega načela ne bilo nič prikladnejšega, kakor da se sporazumejo medsebojno vsa naša bralna in politična društva h kojim bodo radovoljno pristopili vsi narodnjaki — rodoljubi.

(„Slovenski Gospodar“) zaletel se je v nas z zlobno opazko dne 17. t. m. št. 7., češ, da celjska „Domovina“ ni katoliški list, radi opombe glede pogreba izzivalca in dvobojnika Attenederja. Odgovarjamo z besedami, katere o tej zadevi čitamo v katoliško-socijalnem listu „Reichspost“ od dne 17. t. m. št. 38. Ta list piše: „Severno-Moravsko. Vi pišete: „Imajoli škofovski sedeži Maribor, Olomuc privilegium speciale, da smejo dvobojevce, samomoritelje, prostozidarje itd. po cerkvenih obredih pokopati; ali tamkaj, naravnost na svetilniku cerkvene cenzure nimajo moči? Kaj je tedaj v Mariboru dotični redovnik imel pri pogrebu opraviti? Kaj naj drugi dušni pastirji v takem slučaju store? O kakem takem privilegiju mi tako malo vemo, kakor vi. Trid. Sess. 25. cap. 19 določuje, da se dvobojcem — si ni ipso conflictu oecesserius — odreče cerkveni pogreb; v tem slučaju je bila taka smrt na bojišču.“ Toliko v pojasnilo in v dokaz, da nam ni pisal o tem kak socijalni demokrat temveč gospod, ki se briga in ima brigati za cerkvene zadeve. Jeli „Reichspost“ glasilo krščanskih socijalistov na Dunaji radi teh besed tudi nekatoliški list? Sicer pa vemo, kako se preži na nas, in kako se porabijo vse ugodne in neugodne prilike, nam katero prav „mastno“ zapoliti. Tudi „nesebični“ uzroki tega gotovo čez vse „rodoljubnega“ početja so nam predobro znani!

(Maškarada „Celjskega Sokola“) dne 20. t. m. obnesla se je, kakor smo sodeč po obširnih pripravah, smelo pričakovali, v vsakem oziru nad vse sijajno ter je nadkrilila gledé števila mask, kakor tudi gledé drugih vdeležencev vse dosedajšnje, pa tudi seveda vse letošnje celjske predpustne veselice. Od blizu in daleč prihitelo je navzlic temu, da so se vršile tudi po deželi ta dan pustnedeljske veselice, toliko zares krasnih mask in drugih obiskovalcev, da je bila že ob 9. uri zvečer velika dvorana in vsi drugi čitalniški prostori do zadnjega kotička polna. Ob mamljivih, vabečih glasovih izborne vojaške godbe plesalo se je neumorno do ranega jutra in gotovo ne pretiramo, če trdimo, da tako krasne in tako neprisiljeno zabavne veselice v Celji še nismo doživeli. Prvo četvorko plesalo je okoli 70 parov, zadnjo še 40. Obširnejše poročilo o maskah in drugih podrobnostih nam je obljubljeno za prihodnjo številko. Za danes le častitamo „Celjskemu Sokolu“ in njega vodstvu, pa tudi marljivemu veselničnemu odseku na doseženem vspehu in smo prepričani, da bode dosegel, nadaljujoč zapričeto delo, tudi v bodoče enake in morda še lepše in sijajnejše vspehe. V to ime: „Na zdar!“

(Promocija.) Dne 19. t. m. bil je promoviran doktorjem prava g. Vladimir Ravnihar, odvetniški koncipijent pri g. dr. Vrečku v Celji. De-

lavni in vsestranski priljubljeni doktor je sin ljubljanskega rojaka in predsednika „Glasbene Matice“ g. F. Ravnihar-ja. Mladi doktor je zaslužni vodja in učitelj našega celjskega pevskega društva in vodja tmburaškemu zboru.

(Pevski zabavni večer s plesom,) kojega nam je priredilo „Celjsko pevsko društvo“ na pustni torek, vspel je vrlo. Dasi se baš ta dan živahno občinstvo tako rado razprši na razna zabavališča, bil je obisk prav dovoljen. Največ smeha napravil je komičen spev „Nos“, kojega so izvajali vsi člani društva z našemljenimi nosovi vseh barv, pasem in izrastkov; a tudi oba klovna skrbela sta za zabavo med plesom in v odmorih. Zaključila se je zabava o polnoči s pokopom pusta. Vsa naša društva skrbela so letos predpustom za primerno zabavo.

(Več ko zahteva dolžnost) stori baje celjski poslanec dr. Pommer. Res da moramo povedati, da imamo k temu dokaze le njegove hvalospevno izjave, a kdo ne bo verjel izjavi nemškega profesorja! Pripovedoval je na svojem shodu dne 16. t. m. Celjanom v jedni sapi, kaj je vse storil za njih blagor. Oj, tega vam ni malo! Poslušajte pa samega! Ko je na zborovanji „Südmarke“ stavil svoje Celje za vzor nemških naselbin, obljubil mu je poslanec Pernerstorfer, da poseti Celje, da se prepriča na lastne oči o jeziku, ki je v rabi na sejnih in pri služinčadi. Izneveriti se je moral Pommer nemškemu gostoljubnemu značaju ter je le z glavo odkimoval, a v duši preživel je isti dan grozen strah pred napovedanem obiskom. To je bila njegova prva duševna žrtva za celjsko nemštvo. Nadalje je bil v nemških-slovensko brbljajočih-otročkih vrtcih v Sevnici, Konjicah in Brežicah, stiskal roke koroškemu bratcem, sprl se z dunajskim občinskim svetom, kolovratil po beznicah na Češkem, posodil poslancu Stranskemu oba ušesa za ukor o svoji nezakoniti izvolitvi, izračunal si v svoji kjižici 15 tisočakov podpore za povodnje, priporočil celjske nemške diurniste za XII. činovni red (da bo razlika med „manjvrednimi“ slovenskimi pisarji), trpinčil se cele noči s sanjami za jedini nemški upravni jezik v zbornicah, jokal se nad Luegerjem hujše nego Kristus nad Jeruzalemom ter storil „eine Anzahl von Zwischenrufen“ t. j. neštokrat je bleknil med govore v parlamentu. Poslušalcem je kar sapo zapiralo. Ko še pove, da je storil celo sklep, (kojega pa je na svari opustil) iti tudi v Šmarje in v Kozje svojim volilcem roke stresati, ni bilo v sobani suhega očesa. Joj!

(Porotne obravnave) pri celjskem okrožnem sodišču pričele so dne 21. t. m. Ta dan stala je pred porotniki Roza Nežmah, 34letna perica v Celji, doma iz Slatine. Obstala je detomor in sodišče pripoznalo ji je uvažuje njeno revščino in dosedajno brezkazensko življenje 3 leta težke ječe. — Isti dan bila je na vrsti tudi detomorka Marija Brezovnik, koje obravnava se je preložila. — Janez Reih iz Dobrave je zatožen, da je na cerkvenem shodu pri Sv. Marjeti na Drav. polji udaril Štefana Bauman ter mu izbil levo oko. Ker pa se ni dalo dognati, jeli se to pripetilo res tedaj ali še le pozneje pri splošnem pretepu, je sodišče zatoženca oprostilo. (Dalje prihodnjic.)

Deželni zbori.

(Deželni zbori.) Skoraj večina deželnih zborov je že zaključila svoje zasedanje, tako šleski, predarelski, dalmatinski, moravski in gališki. Ostali manjši dež. zbori store to koncem tega tedna, le avstrijski in češki znata zborovati do konca t. m.

(V štajerskem deželnem zboru) imeli so dne 16. t. m. zopet enkrat „nemško“ sejo, t. j. obravnavali so s krikom in vikom novo nasilje za slovenski del prebivalstva. Privedli so namreč na dnevni red znano nasilno premembo zakona okrajnih zastopov, naj se uvrstijo med volilce veleposestnikov vsi meščani in tržani, ki plačujejo hišnega davka na leto 60 gld. Do sedaj volili so namreč v tem oddelku res le veleposestniki, ki plačujejo toliko zemljiščnega davka, a teh je med našimi Nemci malo, ker jim ne diši se truditi z obdelovanjem zemlje temveč lenobno sesajo rajši naše kmetovalce iz svojih selišč v mestih in trgih. Dasi tedaj kaj radi poniževalno govorijo o „kmetavzih“, hočejo na lahek način

uživati enake pravice, kakor najvišje obdačeni posestniki in to se jim pri sedanjih razmerah najbrže posreči. Znano je namreč, da voli primerno majhno število veleposestnikov že svojega poslanca, a po novem zakonu, ako se isti potrdi, dobodo skoraj vsi hišni posestniki po mestih in trgih isto pravico, a ti pa so ali privandrani nasprotniki ali omahljivi kruhoborci. Da si so naši slovenski poslanci, katerim se je pridružilo tudi nekaj konservativcev, tej jasno proti slovenski narodnosti naperjeni premembi zakona najostreje protivili, vzprejel se je isti z 35 proti 13 glasovi. Pri tem je prišlo do jako razburjene debate v kateri ni manjkalo krepkih izrazov. V naslednjih sejah razpravljale so se več ali manj važne zadeve, tako prošnje nekaterih občin za poldnevni pouk; v razpravo prišla je tudi uravnava učiteljskih plač. Tu pa si je znala vlada na prav jednostaven način pomagati: vpeljavi šolskega davka, ki je bil v to svrhu namenjen, protivijo se davkoplačalci, a drugega vira sedaj ni, ergo se bo učiteljem zopet namazati s potrpljenjem, dokler si vlada ne izmisli novega — izgovora. Na vrsto prišla je tudi ustanovitev gozdarske srednje šole v Bruku ob Muri, katera bi bila namenjena tudi spodnještajerskim Slovincem. Ko pa je predlagal poslanec Žičkar, da se na isti šoli naj tudi uči slovenščina in veronauk, zagnali so Nemci zasmehovalni „oho!“

(Iz dež. zbora na Kranjskem) je vsekakor najvažnejše, da se je dne 21. t. m. sklenila tako dolgo in vsestransko želeča sprava med obema kluboma deželnih poslancev. Poslanci ostanejo še pač nadalje v svojih dosedanjih klubih, a vzajemno delovanje vodil bo skupni odsek, v katerega voli vsaka stranka po štiri člane. — Isti dan predlagal je poslanec Hribar in tovariši nujno zahtevo: C. kr. vlada se pozivlja, takoj storiti vse potrebno, da se bodo varovale slovenskemu oziroma hrvatskemu prebivalstvu na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem v ustavi zajemčene pravice, in da se štiti to prebivalstvo nasilstva večine, kjer je vsled manjšega števila v deželi ali pa vsled umetno prikrojenega volilnega reda v zakonodajnih zborih v manjšini. Ta zahteva je le odlomek skupnega sklepa na lanskem vseslovenskem shodu v Ljubljani. Bil pa je že tudi čas, da so stopili počasi z njimi pred merodajno zastopstvo, ker bi se sicer tolmačilo, da so se isti sklenili in napisali za poznodobne — arhive. Morebiti je opozorilo k temu predlagatelje novo nasilje Nemcev na štajersko manjšino v graškem deželnem zboru. Saj pa je tudi kranjski zastop naša edina uteha, ker le tam je mogoče kaj predlagati z večino glasov. Sklepati je pač tudi nam možno zahteve, resolucije in pritožbe, a v deželnem zboru jih niti poslušati ne marajo, temveč smo še srečni ako zbornico med čitanjem vse zapusti, ker sicer še psujejo in blatijo predlagatelja, a ko se je stvar prebrala, slobodno je dotičnemu poslancu spis spraviti — v žep.

(Koroški deželni zbor) reševal je prošnje za razne podpore deželnim napravam. Dovoljevale so se iste skoraj brez oporekanja v visokih vsotah, tako meščanski šoli v Volšberku 6000 gld., a oni v Velikovci 15000 gld., le ko je šlo za 250 gld. za popravo cerkve v Brežah, vnela se je huda debata; nemški poslanci so zahtevali, naj se vzame dotični znesek dijaškemu semenišču „Marianum“.

(V istrskem dež. zboru,) iz kojega so Slovinci in Hrvatje izstopili zbok zasmehovalnega sklepa Italijanov, da naj bo v zboru italijansčina edini razpravni jezik, sklenili so vendar papežu k 60letnici čestitati. Da tega niso storili že svojedobno na priporočbo poslanca Spinčiča, je lahonska trmoglavost napram Slovanom. Sklep za odpravo hrvatskega in slovenskega jezika iz zbornice cesar ni potrdil ter se jim je te dni vrnil, a dosti razžaljiva in sramotilna je že sama nakana Lahonov. Predsednik zagrozil je slovenskim poslancem, da izgubijo svoje mandate, ako se takoj ne vrnejo v zbornico — poslušati in skušati nadaljna lahonska blatenja.

(Tirolski dež. zbor) sprejel je zakon, da je izključiti za tri seje vsakega poslanca, ki bi na katerikoli način motil zborovanje. Za dobo izključenja ne dobodo nikakoršne plače. Kako po-

trebna bi bila taka naredba pri naših mešovutih zborih.

(V češkem dež. zboru) bije se sedaj hud boj za adresni načrt, t. j. udanostno izjavo na cesarja. Nemci se temu na vse načine protivijo, a to tako zvito, da bi vzlic temu še radi ostali na glaslu, da so lojalni, t. j. vladarju vdani. Toda poznamo jih.

Spodnje-štajerske novice.

(Umrl je) dne 12. t. m. prior trapistov v Rajhenburgu o. Jožef Roblot, rodom Francoz.

(Imenovanje.) Graško nadsodišče imenovalo je gosp. Gregorja Kreka avskultantom za Štajersko.

(Razpisane učiteljske službe.) Mesto nadučitelja v 3. plač. redu na Teharjih razpisano je do 15. marcija t. l. Do 10. marcija t. l. razpisana pa je tudi podučiteljska služba v Šent. Jurju ob juž. žel.

(Na Teharjih) napravi v nedeljo 27. svečana ob polu 4 uri popoldne „Slov. kat. polit. društvo“ svoje zborovanje pri g. I. Cajhnu. Razgovarjalo se bode o bodočih volitvah. Pridite, volilci, v obilnem številu.

(Iz Št. Petra v Sav. dolini) pošilja nam oštir Alojzij Šribar popravek, v katerem pojasnuje, da on ni nemškutar in da on ni razpošiljal nemških vabil, ter da se v njegovi gostilni nikdar ni smešil nobeden duhovnik, najmanj pa domači gospod župnik. Postreže pa rad vsakomur, ki se oglasi v njegovi gostilni.

(Čujte in strmite!) Za letošnji voj. nabor v vranskem in kakor se sliši tudi v gornjegrajskem okraju ter najbrž povsod drugod, dobili so fantje nemške pozovne listke, kar se druga leta ni dogajalo. Ali veje že tudi pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Celju Wolfov duh? — Res zadnji čas, da se naši poslanci postavijo na noge, kar posamezna županstva ne storé.

(Sadje- in vinorejsko društvo za šoštanski okraj) priredi, kakor že poročano, dne 6. 7. in 8. marca t. l. viničarski tečaj na društvenem sedežu v Št. Iliji pri Gradiču. Podučevalo se bo in sicer, v nedeljo: od 3. do 4. ure popoldan o cepljenji ameriških trt na štopelne in o važnosti in dobroti ameriške trte. V ponedeljek: od 10. do 12. ure dopoldan o sadjereji, spravljanja sadja in o umnem pridelovanji sadjevca; od 1. do 3. ure popoldan pa o vinarstvu in kletarstvu. Uljudno se prosi, da bi slavne občine tega okraja blagovolile blagi namen društva podpirati s tem, da razglase, ta tečaj in da bi skrbele za mnogobrojno vdeležbo teh podukov. Vabijo se pa tudi zanimanci iz sosednjih občin, kakor tudi iz Savinjske doline, da bi se vdeležili tega tečaja in se ogledali vzorni društveni nasad Načelstvo.

(Iz Mozirja.) Pri Lipinjivi blizo Mozirja se namerava ustanoviti podružnična šola, ker so tam otroci preoddaljeni za šolo Mozirje. Da pa mozirska trirazrednica ne bo preprazna, bodo se otroci iz soseske Loke všolali v bližnje Mozirje in izšolali iz bolj oddaljene zasebne šole v Nazarjih. Na ta način ne bodo narasli občini Mozirje večji stroški, ker potem vzdrževanje podružnice v Lepinjivi ne bode več stalo, nego znaša sedanja podpora zasebni šoli Nazarje.

(Na Rečici) je 13. t. m. priredila „požarna bramba“ svojemu priljubljenemu stotniku g. Deleja Zdravko — povodom njegovega godu — bakljado. Isti večer bila je tudi v prostorih gostilne p. d. Prislana veselica s petjem, raznimi šaljivimi nastopi (Stotnik in njegov sluga — Kovač — itd.) in z godbo.

(Pošta v Jurkloštru) ima samo nemški poštni pečat z imenom „Gairach“ ter ima tudi samo nemške poštno vrednotnice v zaioji, a tudi napis zunaj na poslopju je baje samo nemški. Žalostno je, da se dobivajo na ondotni pošti dopisnice, nakaznice, spremnice, zalepke, poštno oddajni listi itd. le v nemškem jeziku in da se naš jezik tako brezobzirno v kot potiska. Stranke, ki imate pri tej pošti opravila, zahtevajte slovensko-nemških tiskovin, vrednotnic itd. ako vam poštarica ne ustreže, uložite nemudoma nekolekivano pritožbo na c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu. Ondotni uradi, kakor občinski zastop, krajni šolski svet, župnijski urad, šolsko vodstvo in tudi drugi pa uložite nemudoma

prošnja na visoko trgovsko ministerstvo na Dunaju v slovenskem jeziku za slovenski poštni pečat z imenom Jurklošter, za slovenski napis na poštnem poslopju zunaj in znotraj s pritožbo, da se v tem poštnem uradu nahaja slovenščine nevešča poštarica, ki zalaga svoj urad z nemškimi tiskovinami, in pomagati mora; kajti trgovsko ministerstvo se je doslej na jednake pritožbe in prošnje naših občin v smislu enakopravnosti našega jezika še vselej oziralo. Kdor se šteje med razumnike, mora skrbeti, da se pridobi veljava našem jeziku najprej doma in pri vseh državnih uradih, potem ga bodo spoštovali tudi naši sosede. „Domovina“ bode odslej pozivala po imenu naše zastope, občine itd., naj uložijo jednake prošnje, da dobe vse njihove pošte napise v slovenskem jeziku; prosimo torej naj nam iz področja vsake pošte kdo poroča, če so onde napisi, vrednotnice, tiskovine itd. tudi v slovenskem jeziku, in če zna dotični poštar oziroma poštarica slovenski.

(**Iz Slivnice**) Naše kmetijsko bralno društvo imelo je na Svečnico svoj občni zbor. Vdeležba ni bila taka, kakor bi se nadjali od našega kmetijskega stanu, kojemu je edino to društvo namenjeno. Vse premalo brigajo se naši kmetijski fantje za to prevažno društvo. Te nedostatke grajal je opravičeno predsednik č. g. župnik. Pri novi volitvi odklonili so naš g. župnik predsedništvo z ozirom na obilico svojih opravkov ter je voljen predsednikom č. gosp. kapelan Josip Krohne; podpredsednikom in tajnikom izbran je župan g. Matija Vrečko; blagajnikom g. učitelj Rataj; namestnikom g. nadučitelj Kurbus; odbornikom pa gg. župnik Kozinc, Fran Jagodič in Anton Vega. Konečno govoril je jedrnat gosp. Jelovšek o umni živinoreji in kmetijstvu.

(**Slavni občinski urad v Loki**) in drugi uradi v Loki na Zidanem mostu in v Širju so očitno prošni uložiti pri trgovskem ministerstvu na Dunaju prošnja za slovenski napis, pečat in tiskovine v slovenskem jeziku, kajti ondotna pošta ima pečat z napisom „Steinbrück-Bahnhof“.

(**Vlomili**) so v noči 11. t. m. neznan lopovi v urad okrajnega glavarstva v Brežicah. Zlomili so vse miznice, vendar niso našli denarja.

(**Konjiško učiteljsko društvo**) zboruje v četrtek dne 3. marca t. l. v slovenski šoli v Konjičah z nastopnim vspehom: 1. Petje (Mohorska pesmarica št. 50). 2. Zapisnik. 3. Društvene reči. 4. Podavanje g. Černeja, ki je zadnjikrat izostalo. 5. Iz šolske prakse; govori g. Eberl. 6. Nasveti. Opomba: Da se more sestaviti pregledna kronika šol konjiškega okraja, se glasom sklepa storjenega o priliki zadnjega zborovanja gg. šol. vodje prosijo, da prinesó se saboj izpisek najvažnejših podatkov iz kronike svoje šole, oziroma, da blagovolijo to nalogo poveriti kakemu drugemu tovarišu na dotični šoli.

(**Načelnikom konjiškega okraj. zastopa**) potrdil je cesar g. Fran Posseka, a g. dr. Mih. Ledererja njegovim namestnikom.

(**Iz Pilštanja**.) Dne 5. t. m. spremili smo občespoštovanega 76letnega starčka Ivana Gnus, — očeta nadučitelja Antona Gnus v Dolu — k večnemu počitku. Bodi mu zemljica lahka!

(**Iz kozjanskega okraja**.) Naš novi okrajni zastop začel je dne 7. januarja t. l. poslovati. Ker so v odboru brez male izjeme možje naše barve, pričakuje se od onih mnogo zboljšanja do sedaj zaspanih zadev. Nadjamo se, da si bo znalo tudi veleposestvo mesto rajnega č. g. dr. Lipolda pravega moža izvoliti. Žalibože pokazalo se je že pri prvi seji dne 24. januarja t. l. od neke strani nasprotujoča srboritost. Sklenilo se je namreč ta dan definitivno, graditi potrebno cesto mimo Prevorja. Vsi so se skoraj jednoglasno slagali v tem vprašanju, le oni mož, ki se je pred izvolitvijo tako rad vnel za to zadevo, glasoval je za ne! Sicer se njegov glas ne bo bogsigavedi koliko vpošteval, a žalosti nas vendar, da vlačí kdo po nepotrebnem neznačajnost v slovenski zastop. Morda dotičnik to sam uvidi.

(**Ptujski mestni očetje**) so baš kakor i naši celjski v nekaki mehanci zvezi z Gradcem. Kakor hitro se spusti tam gori nekak električen tok, strese majni tok tudi te opice, ako tam gori zbok česa zajavkajo, strepetajo malko seveda tudi naši Prusaki. Seveda se prenese baš

tako tudi vsak radostni klic, vsaka psotka na Slovence itd. V graškem deželnem zboru udrihal je po svojem učenjaškem nemškem nazoru rector vseučilišča Thaner po Slovencih in Slovanih, rekše, da se Nemeč močno poniža, ako bi se hotel učiti kakšnega slovanskega jezika. V imenu nemškega dijaštva zahvaljeval je govornika zato „najčistejši nemški“ dijak Podpečnik!! no, tudi ptujski očetje čutili so nakrat germansko svojo kri vreti, ter so storili isto, t. j. poslali so Thanerju podpisano in podkrižano zahvalno pismo. Bog ohrani bedarijo, da bo i zanaprej poznati po tem znaku spodnještajerskega Nemca od Slovenca, ker po rojstvu ni razlike.

(**Iz Gornje Radgone**.) Naše „Kmetijsko bralno društvo“ imelo je dne 6. t. m. svoj redni občni zbor. Vdeležba bila je prav povoljna. Podpredsednik g. Oton Ploj otvoril je zbor z zdravico na Nj. Veličanstvo cesarja Fran Josipa I. v spomin 50letnice vladanja. Na navdušen trikratni vzklic „živio“, udarili so tamburaši cesarsko pesem. Vršila so se potem poročila tajnika, blagajnika in knjižničarja, iz kojih poročil posnemamo, da se društvo hvalevredno razvija v gmotnem in duševnem stanju. Po izvolitvi novega odbora razvil se je zabavni del vzporeda. Jako razveselila nas je gledališka igra „Vaški skopuh“ kakor tudi šaljni moški kvartet „Nos“. Vrlim igralcem in izurjenim pevkam in pevcem izrekamo tem potom najpristrčnejšo zahvalo. V svarilo tistemu proslulemu sloju v nas, ki jih nazivamo „odpadnike in poturice“ slišali smo primerno pripovedko: „Proklete grablje“. Škoda, da prizadetih ni bilo med nami, ker obiskujejo pač veselice „Sängerbunda“ v Radgoni, a k nam jih ni.

(**Sv. Andraž v Slov. gor.**) Veselica „Bralnega društva“, ki se je vršila dne 13. svečana t. l. v društveni sobi, bila je za naše razmere sijajna. Sešlo se je, kakor že prej v mesecu januariju, na dan občnega zbora, izredno veliko število občinstva. Došli so odlični zastopniki sosednih župnij; med temi prav v obilnem številu Antonjevčani, s svojim mešanim zborom, s katerim so med prosto zabavo nastopali, tudi Trojičanov bilo je mnogo zastopanih. Igra: „Sovrašstvo med dvema bratoma“, podajala je gledalcem prav ginljiv prizor; igralci so jo dobro rešili. Čast jim! Igra utisnila se je gledalcem zaradi primernih priprav, še tem bolj. Domača pevska zbor, mešani in moški, popevala sta po vsem sigurno, tako, da se je splošno trdilo: „Danes podalo se je občinstvu nekaj zabavnega in lepega!“ Zabava, pri kateri se je menjaje treh zborov popevalo, podajala je še tudi druge zanimive premembe. Zato pa je bila zabava prijetna, neprisiljena, vladala je med občinstvom prav razkošna veselost, tja do belega jutra v prijetnej družbi. Isto opazovali smo že tudi na dan občnega zbora, meseca januarija. Veselimo se, kadar je za to čas, žalujmo pa, kadar je čas žalosti.

(**Izvolitev mariborskega župana**) gospoda Aleksandra Nagyja je cesar potrdil.

(**V Mariboru**) dogodili so se dne 15. t. m. trije samomori. Končali so si samovoljno življenje gojenec kadetne šole Alfred Godetz, trgovec Henrik Reichenberg ter nek delavec ob kamniški cesti. Sploh pa si je baš v tem mestu vzelo zadnji čas toliko oseb življenje, da je nekako značilno.

(**Požar**.) Pri Sv. Egidiju pri Mariboru pogorela je dne 10. t. m. hiša z gospodarskimi poslopji posestniku Janezu Nipitschu. Rešili so edino le živino.

(**Vlaka skupe trčila**) sta v sredo dne 16. t. m. v Ljubnem na Zgornjem Štajerskem. Mrtev je jeden sprevodnik, tri osebe so težko, več njih pa lahko ranjenih.

(**Akad. društvo „Triglav“**) javlja tužno vest, da je preminul njegov bivši član drd. med. Anton Vojska dne 17. t. m. ob 10. uri dopoldne. Blag mu spomin!

(**V Gradcu**) nameruje sekovski škof dr. Schuster zidati votivno cerkev v spomin 300letnice protireformacije. Jeli so se že pobirati v to svrhu radodarni doneski.

(**Premestitev vojaških posadk**.) Govori se, da premestijo letos po velikih vojaških vajah nekatere polke graškega 3. voja iz sedajnih gar-

nizij. Znano je do sedaj, da pride 6. dragonski polk na Koroško, a premesti se baje gotovo tudi bosanski polk iz Gradca, morda v Ljubljano.

(**Športni davek**) V štajerskem deželnem zboru predlagalo se je nedavno, naj se uvede brezpogojno davek na vse potratne zabave in izmišljotine, osobito za kolesarski šport. Razni izdatki občin so tako narasli, da jih ne vedo s čim pokrivati. Za neke stroke uveden je pač že sedaj potratni državni davek, kakor za kadilce duhana. In gotovo je tak davek mnogo bolj opravičen, nego li nameravani šolski davek. Kdor ne more brez postranskih potrebščin živeti, naj se ga obdači.

(**Konjerejci pozor!**) Društvo za deželno konjerejo na Štajerskem sklenilo je v svoji seji dne 13. m. m., da se vrši letos na večih krajih ogledovanje in premiranje kobil in žrebic na posebno slovesen način, a to v spomin jubilejskega leta našega presvitlega vladarja, v kojoj svrhu se bodo delila posebna darila pridnim konjerejcem. Opozarjamo vsled tega posebno napredne konjerejce med Slovenci, da začnejo že sedaj z vestnim krmljenjem konj, da tako pokažejo, da napreduje konjereja tudi med nami, in za koliko se je ista povzdignila v teku zadnjih 50 let za vladanja našega cesarja. Kje in kedaj bo to pregledovanje in nagrajanje, naznanimo pozneje.

(**V Gradcu je umrl**) dne 20. t. m. polkovnik in poveljnik štajerskega žandarmerijskega voja v pokoju Adolf Oppitz, v starosti 64 let. Rajni, ki je sledil spomladi 1895 na tem mestu bivšemu poveljniku Hermannu ter stopil lansko leto v pokoj, poznan je iz svojega službenega potovanja tudi po Spodnje Štajerskem, a v „posebnem“ spominu ostane podrejenemu moštvu orožništva.

Druge slovenske novice.

(**Imenovanje**.) Predsednikom deželnega sodišča v Ljubljani imenovan je gosp. Albert Levičnik, dosedajni podpredsednik. — Knezoškofom ljubljanskim imenovan je mil. škof dr. A. Jeglič v Sarajevu.

(**Osuševanje ljubljanskega barja**.) Deželna vlada za Kranjsko je odredila že preteklo jesen, da se pred vsem prično začetna dela v imenovano svrhu, namreč merjenje Ljubljanice od sredine barja do Vodmata. Sedaj pa se prične tudi ostalo delo. Globočina Ljubljanice in nje struge se meri na to izdelanem, iz dveh večjih čolnov sestavljenem pokritem vozilu, na katerem so potrebni predmeti: vezi, železni drogi, vijaki, železni mački itd. Stroški osuševanja bodo znašali nad poldrugi milijon. Pač lepa svota za močvirje!

(**Zgradba nove vojaške bolnice v Ljubljani**.) Vojna uprava namerava zgraditi prihodnje leto v obližji nove deželne bolnice v Ljubljani novo poslopje mestu sedajnega starega in poškodovanega, ki leži v sredini mesta.

(**Električna razsvetljava v Ljubljani**.) Tvrdka Siemens & Halske, ki je izvršila to napravo v Ljubljani, in katero sedaj še preskuša, dobila je naročilo za enako delo tudi v Kranji na Gorenjskem. Ljubljanska električna luč se je do zdaj še precej dobro obnesla. Le gledé obločnic se čujejo opravičene pritožbe, da ne gore enakomerno. Ljubljanska elektrarna stane 500.000. glđ. Naprave mestna občina še ni prevzela, ker električna luč še ne funkcijonira v redu.

(**Zgradba novega deželnega dvorca v Ljubljani**.) Letošnjo pomlad prično se na Kongresnem trgu v Ljubljani zidarska dela pri zgradbi novega deželnega dvorca, kjer bode zatem zboroval deželni zbor kranjski. Poslopje bode stalo okoli 250.000 glđ. — Vladno — novo dvonadstropno — poslopje bode to jesen v toliko gotovo, da se bodo lahko uradi in predsednik vanj preselili. Obedve poslopji bodete v kras Ljubljani.

(**Valvazorjev in cesarjev spomenik**) postavili bodo — in sicer prvega na muzejskem trgu, drugega pa na drugem primernem prostoru to leto v Ljubljani.

(**„Narodni dom“ v Ljubljani**) dobi letošnje leto primerno olupšavo z raznimi nasadi pred uhodom in na vrtu in že nujno potrebni pavilijon. S tem bi bilo za vrtno veselice ob poletnem času preskrbljeno s potrebno napravo. V poslcpji samem je upeljana električna razsvetljava.

(V Ljubljani) bile so preteklo nedeljo 20. t. m. večje demonstracije radi izzivanja nemških „buršov“ in nemškutarških smrkolinov. Nemško-nacionalna svojad izzivilje in draži povsodi, potem če se ji stopi na prste, pa kriči po vsih judovskih in nemških listih, kako se zatira nemštvo v Avstriji. Vlada pa vse mirno gleda in pusti, da nezrelo dijaštvo s profesorji vred dela priprave za Velikonemčijo in propast Avstrije. Lepe razmere!

(Lovski uspehi na Kranjskem) bili so v letošnji seziji nenavadno ugodni. Ustrelilo se je okoli 150 srn, nad 200 zajcev in 30 lisic, zatem mnogo jerebic, sluk in divjih rac. Največ plena bilo je pri vrhniškem lovskem društvu, kjer je na en sam dan padlo 73 srn. Za škodljivimi zajci se naš kmetovalec pač nema uzroka — jokati. Lovski zakoni so še vedno premehki.

(Na Goričah pri Kranju) umrl je dne 18. t. m. ondodni župnik čast. gosp. Leopold Zaletel. N. v. m. p.

(Ubilo ga drevo.) V Blagovici podiral je dne 18. t. m. Jakob Avbelj gaber, kateri ga pa pri padu zadene in ubije.

(Požar) napravil je dne 13. t. m. v Logatcu posestniku Urbasu 1800 gld. škode.

(Novo društvo.) V Logatcu na Notranjskem se je osnovalo „Olepševalno društvo za Gorenji in Dolenji Logatec“. Odbor je priredil 19. t. m. v Dol. Logatci v društvene namene veselico, ki je nesla čistega dohodka okoli 50 gld. — Taka društva ustanavljati po večjih krajih na deželi je kaj umestna misel, kajti baš v tem oziru se je do zdaj pri nas še malo storilo.

(Zgorelo je) vso poslopje Francu Cotmanu v Črnem vrhu dne 18. t. m.

(V Žireh) pri Idriji se je ustanovila posojilnica, v Rovtah pri Logatci pa gospodarska zadruga. V tej mali vasi imajo posojilnico, kmetijsko podružnico in zdaj so si osnovali še gospodarsko zadrugo.

(Na realki v Celovci) ne podučuje se veronauk. Letos stavili so konzervativni poslanci v dež. zboru predlog, da se isti uvede. V jedni zadnjih sej pa so nemško-nacionalni poslanci izjavili, da se ta predlog ovrže, ker realnim učencem ni treba krščanskega nauka. Čudno.

(Mandat odložil.) Občinski svetnik tržaškega mesta Mauroner, ki je zastopal svoječasno slovenske okolice, odložil je svoj mandat.

(Za „Narodni dom“ v Trstu) poklonila sta se prva dva prostovoljna doneska. „Delavsko podporno društvo“ podarilo je namreč te dni 100 gld. čistih dohodkov svojega velikega plesa. Ni še dolgo, da se je bila nenadoma sprožila ideja „Narodnega doma“ v Trstu, in evo že se oglašajo požrtvovalni narodni sloji. Prav nič ne dvomimo, da doseže žilavost tržaških Slovencev ta smoter, dasi deluje v skromni neopaženosti.

(Laško vseučilišče v Trstu.) Slovenske zahteve zadnjih dni za vseučilišče v Ljubljani spomnilo je tudi tržaške Lahone, da bi bilo prav sedaj dobro podražiti enkrat vlado za italijansko vseučilišče v Trstu, če je tudi jasno, da se taki drznosti ne more vstreči, upajo napraviti vsaj zdrabo. Peščica avstrijskih Lahonov ima že itak napram nam čuden privilegij, da smejo njih sinovi skoraj na vseh avstrijskih univerzah polagati izpite v laškem jeziku.

(Lahkomišljeni kolesar.) V Gorici zaletel se je te dni nek vojaški kolesar s tako silo v gospo gozdarskega nadzornika Amalijo Gobanc, da je ista vsled prelitve krvi v možganih drugi dan umrla.

(V Dobrinju na otoku Krk) umrl je nedavno odlični hrvatski rodoljub Ivan Pavičič, 78 let star.

(Hrvatsko-slovenski klub „Slavije“ v Pragi) sestavil se je za zimski tečaj sledeče: Predsednik: stud. phil. Iv. Kunšič. Tajnik: stud. phil. Dragotin Lončar. Blagajnik: stud. phil. Robert Kenda. Namestnik: stud. phil. Iv. Žmavc.

Druge avstrijske novice.

(Državni zbor) se skliče dne 10. marcija t. l., ako se sprejme do tiste dobe v češkem dež. zboru adresni načrt. Še poprej pa se izdajo premenjene jezikovne naredbe, da bodo Nemci vedeli v kaj se zaganjati. In res sta si že Schö-

nerer in Wolf izdelala nadrobne načrte za novo razsajanje. Schönerer ima dve, a Wolf jedno obtožnico ministra Gautscha. Pri vsej svoji diplomatični opolznosti ni se Gautschu posrečilo tema junakoma ubežati. Govori se, da nameruje Gautsch odstopiti, a nasledoval mu bo grof Thun. Ker se za predsedništvo še ne bo dognalo, vodil bo prvo sejo vitez Proskowetz.

(Nasledki dijaških izgredov.) Na vseučilišču v Inomostu obsojal je te dni visokošolski senat kolovodje zadnjih nemirov. Nekaj dijakov izgubilo je po jeden do dva semestra, nekaj jih je izključenih iz tega vseučilišča, a jeden, ki je bil baš na vrsti polagati izpite, zgubil je pravo iste napraviti ter je vsled tega za vedno uničen. Radovedni smo s kako resnobo bo postopal proti rogoviležem graški rector Thaner in dunajski Toldt.

(Češki deželni glavar) grof Coudenhove, ki je zapal nemški nemilosti, premesti se baje v kratkem na Tirolsko, od drugod se hoče zopet vedeti, da dobi podpredsedništvo najvišjega računskega dvora na Dunaji. Nemcem je le za to, da zapusti Prago, naj pa že potem pride v deželo, kjer raste — paprika.

(Na Ogrskem) še vedno vre med socialisti, vendar se je javno gibanje na videz pomirilo na brezobziren pritisk vlade. Od Karpatov do hrvatske meje imajo vse večje naselbine vojaške posadke in pomnoženo orožništvo, vlada je prepovedala izdajo delavskih časopisov, pri vseh voditeljih delavskega gibanja vršile so se hišne preiskave ter se jim je pobral ves denar, kojega so sumničili, da je namerjen agitacijskim sredstvom. Vojni minister dovolil je, da se pošlje vojaštvo tudi iz Hrvatske, ker domačega že nedostaja. Spomladi namerujejo vsi nezadovoljni slojevi skupni štrajk, tako zidarji, tesarji, železniški in poštni uslužbenci. V ta namen skliče se dne 13. marca velikansk shod.

Ogled po širnem svetu.

(V Belgradu umrl je) dne 18. t. m. metropolit (pravoslavni škof in načelnik grške cerkve) Mihael v starosti 72 let. Rajni je imel jako velik vpliv na kraljevem dvoru, ter se ga je sam razkralj Milan nekako bal; on edini ni dovolil ločitve kralja Milana od kraljice Natalije, a sedaj se to zna zgoditi.

(V gornji Italiji) sosebno na Beneškem ob Istrski meji imeli so dne 21. t. m. precej močen potres, ki je poškodoval mnogo poslopij. Občutili pa so potres tudi v Gorici in skoraj po vsej Istri, vendar ne tako močno.

(V Belgiji) trudi se kralj Leopold II. določiti si prestolonaslednika. Ker je sam precej star (63 let) ter nima nobenega sina, a brat mu grof Flandernski je popolnoma gluh, odločil se je za bratovega sina princa Alberta, ki pa je tudi slab in bolehav. Za vsak slučaj rad bi pa tudi zaznamval princa Leopolda, sina svoje hčere Lujze, ki je omožena z princem Filipom Saksonsko-Koburškim, avstrijskim generalom. A kraljeva volja samo ni po belgijski ustavi meročajna, temveč morata isto sprejeti dve tretjini obeh zbornic.

(V pristanišču v Havani) nastala je na ameriškem parniku eksplozija, da se je isti na kosce razletel. Z ladijo vred zginilo je nad 200 mož. To je bila baš jedna istih ladij, o katerih smo nedavno poročali, da jih je poslala severno ameriška vlada v ustrahovanje španjskih izgredov zoper Amerikance na tem otoku.

Dopisi.

Iz Laškega trga. Ali se spomnite kedaj na srečna otročja leta, ko ste iz ust stare matere, babice, poslušali pravljice in bajke o palčkih, ki prebivajo v podzemskem kraljestvu v steklenih, srebrnih in zlatih palačah? Ti palčki, tudi pritlikavci imenovani, se dajo baje le redko videti, a kadar se prikažejo, pridejo krasno oblečeni delit trpečim ljudem pomoč, utopljenice vodijo v svoje podzemске hiše in palače, odkoder jih bogato obdarjene pripeljejo po nevidnih in neznanih potih nazaj na Adamov svet. Jaz sam se teh bajnih, pritlikavih ljudi živo spominam dne 13. svečana t. l., stoječ v Laškem trgu v Kukčevij pivarni pred gledališkim odrom,

na katerem so naši pravi, živi palčki, učenci štirirazredne slovenske ljudske šole predstavljali gledališko predstavo: „Kjer je največja sila, je roka Božja najbolj mila,“ tako nepričakovano dobro in lepo, da so se vsem gledalcem jako dobro prikupili. Moje oko se je že naslajalo večkrat po velikih gledališčih vseh mest od Prage do Jadranskega morja, ne izvzemši obeh dvornih gledališč na Dunaju, kjer je videti vrhunec človeške krasote in umetnosti v predstavah, in vendar se mi je tudi ta primerno neznatna predstava s svojimi malimi igralci vred jako dopadla. Ako pomislimo, da je otroke težko naučiti pravičnega gibičnega kretanja in izrazovite mimike (ponašanje v obrazu), tedaj se mora priznati, da se je v tem slučaju marljivim prirediteljem to vse posrečilo.

Treza, uboga žena, je z žalostjo na obrazu, udana v voljo božjo zdihovala jokaje ob zibelki izstradanega otroka, tolažila tarnajočo lačno deklico Dragico in vspeodbujala svojega moža Ivana sklicevaje se na revnega božjega Zveličarja. Brkasti Ivan jej svetlečih očij osrčen in ohrabren obljubi rajše trpeti v bedi s svojo zlomljeno roko nego beračiti ter sklence rajše prodati svoj voziček, s katerim si je doslej služil svoj kruh, vozeč s kolodvora prtljago popotni kom na dom. Mnogo odobravanja in smeha je vzbujala javna dražba, v katerej je birič Zagoda jako spretno izklicaval šaljivo ceno. Dopadal se je pisar s svojo dobro zadeto nošo, brkasti Lesjak, bradati Vidovič, delavec Franc, gospa Kožuh in Nemanič in obe milosrčni prijateljici Ana in Ljudmila, kateri sta izklicani voziček visoko zdražili ter še konečno trpečo družino obdarili z denarjem in kruhom. Konečno so se predstavljale še žive podobe. Vsi glumci (igralci) so klečali, porazdeljeni v skupini, s sklenenimi rokami pred Marijino podobo, visoko nad njimi je lebdel v nepremičnem položaju pravi, živi, krilati angelj, razprostirajoč svoji beli roki nad molečimi, kakor da misli njihovo inolitev zbrati ter jo nesti skozi oblake pred prestol Najvišjega. Kakor je prej zbrano občinstvo (inteligenca in kmetje) v tesno napolnjeni dvorani z odobravanjem, ploskanjem in smehom vsprejemalo igro malih umetnikov, tako je sedaj pri tem povišujočem prizoru v nalašč zamračeni dvorani zrlo vse molče na razsvitljeni oder v ta krasni pobožni prizor. Po končani predstavi se je slišala od ust do ust pohvalna sodba, da boljše malim glumcem skoro ni bilo mogoče igrati, a jaz dostavljam, da so nekteri prekosili v gladkem izgovoru, gibičnosti, kretanju, točnosti itd. mnoge diletante, ki po naših trgih večkrat manj spretno nastopajo. Izreči se toraj mora v prvi vrsti očitna in nepristranska pohvala in zahvala šolskemu vodji g. Fr. Četini, ki je znal kot izvrsten diletant posamezne uloge spretno razdeliti med svoje učence, posebno pa, da jih je z neutrudljivo vstrajnostjo, s trudom in požrtvovalnostjo usposobil za gledališki nastop, v čem ga je radovoljno podpiral g. učitelj Pertl in nekoliko tudi g. učiteljica Reyeršic in še nekatere druge gospodične v prirejevanju ukusnih kostumov. Pred nastopom in v posameznih presledkih je tukajšnji g. orglavec sviral jako spretno na glasovirju vsakovrstne umetne skladbe v spremljevanju g. učitelja Pertla na goslih, kateri je znal iz njih izvabljati v vseh legah vzneseno doneče glasove tudi potem, ko mu je počila „e“ struna. Ako še omenimo, da je znatni dohodek te predstave namenjen za nakup šolske zastave v proslavo 50letnice vladanja Njegovega Veličanstva, menimo, da ste vi vsi, ki ste kakor si bode sodelovali, svoj namen popolnoma dosegli. Pri vsem tem je vendar potrebno omeniti, da so jednake predstave z ozirom na stavke, kateri pridejo navadno le iz ust zakonskih, za otročje igralce skoro neprikladne. Seveda je predstava sama na sebi občinstvu jako ugajala, a treba je tudi upoštevati kako je ona delovala v vzgojnem smislu na mlade igralce, zato bi bilo še bolje, ako bi se bila igra na dotičnih mestih spremenila. Toda ta mala opomba naj ne ponižuje g. prireditelju zaslužene hvale, marveč ta lep uspeh mu bode v spodbudo prirediti še večkrat zlasti o božiču, ob 50letnici cesarjevega vladanja itd. s svojimi učenci v prid šoli primerne diletantske predstave.

Iz Vranskega. (Čitalnica in še nekaj.)

Na Silvestrov večer bil je tako rekoč dan pre-rojenja naše čitalnice Čitalnica, katera že obstoji skoraj 30 let in ima iz časa ko so gospodje Šentak, Hausenbichler, Lipold in stari Roblek v narodnem oziru nosili „nebo Savinjske doline“ — slavnostno preteklost; — ta čitalnica pa ni priredila zadnjih pet let nobene veselice več — in sedaj v teku poldruga meseca pa vže tri!

„Na Vranskem ni nič“, „saj ne bode nič“, „zaman je vaš trud“, tako so svarili izkušenci vranski pred resnim delom. A nevstrašeno podstopili so se ga mlade moči in pridružili so se njim oni možje kremenitih značajev stare korenine, ki so čitalnico ohranili vsaj navidezno nasproti slavni vladi tako dolgo na papirji — „dokler se ne dobe nove moči“.

In sedaj? evo teh! Kako lep venec na odru Šentakovega salona! Sredi zelenja ti stoje zbrani k blagoslavemu petju čez 40 pevk in pevcev — vse: nežni obrazki domačih gospic in „fantje s fare Vranske doma“. In kako ti pojo! Ne stršijo njih težkoče pesmij kakor je Foersterjeva „Ljubica“, ne fino predavanje kakor ga zahtevati pesmi „Grajska hči“ in „Srce“, ne vztrajnost glasov, kakor jo zahtevamo v „Novincih“. Tudi nekaj iz češke opere „Prodana nevesta“, so našinci zapeli vže prav dobro. Sploh priučili so se v dobrih dveh mescih čez 30 pesmim in ne samo lahkim. Zapelo se je razven navedenih še prav mnogo skladb izborna. Posetilo nas je izvanredno mnogo gostov iz vseh trgov in vasij dolj do Celja. Gotovo jih je bilo tri sto.

Za pustno nedeljo pripravljajo se zopet neke skrivnostne reči, o katerih Vam pa sedaj, gospod urednik, ne smem ziniti.

Pohvaliti moramo pa tudi splošno probujo v našem trgu. Gospod Justin dal si je napraviti na svoji krčmi mesto prejšnega nemškega napisa slovenski: „Gostilna pri krokarju“. Tako je prav! Živeli zavedni posnemalci!

Iz Oplotnice. Dne 8. t. m. zanesli smo k večnemu počitku tukajšnjega župana Franca Kuneja. Ves obred je imel, kakor se Oplotnicam spodobi, nemški značaj. Napisi na venčnih trakih bili so v nemškonacionalnem duhu, videli smo med traki seveda tudi frankfurtarsko capo. Naši in sosednji vitanjski Velenemci pokazali so se pri sedmini v pravi podobi. Nili to divjaška brezčutnost, prava nemška taktika in požerušno dobičkarstvo, ako se je povabilo kmete na sedmino le zato, da se dado pri kupici podarjenega vina pridobiti za volilne namene. Še takorekoč duša rajnega župana ni odplula, že je začel znani Balland nesramno agitirati za novega župana. Napadal je kajpada po njegovi navadi oba č. g. duhovnika najgrše. Pomagal mu je nek Jonke. Malo megleni poslušalci so poslušali, skimovali, konečno odšli domov ter — pozabili.

Od Sv. Križa pri Slatini. V nedeljo dne 13. t. m. zborovalo je tukaj „Slov. kat. politično društvo“. Snišlo se je prav mnogo domačinov ter gostov iz Rogatca, Kostivnice, Šmarja, sosednji bratje iz Hrvatske itd. Vsem tem govoril je iz srca državni poslanec preč. g. dr. Lavoslav Gregorec o položaju Slovanov v državnem zboru in izven istega. Med ljudstvom pojavilo se je obče ogorčenje zvedevši o nasilstvih nemštva zoper Slované v zbornici ter o ovih nemškega dijaštva napram slovanskim visokošolcem v Gradci in na Dunaji.

Vzprejelo se je jednoglasno 6 resolucij, in sicer:

I. Obsoja se silovito in sramotno postopanje nemške stranke v državnem zboru, a odobruje se pohvalno vztrajnost in požrtvovalnost slovanke večine in predsedništva.

II. Obsoja se drzne in izzivajoče izgrede nemških dijakov na visokih šolah.

III. Z veseljem se pozdravlja zahteve vse-slovenske prestolnice „bele Ljubljane“ in kranjskega dež. zbora, s katerimi se pozivlja vlada, da ustanovi v Ljubljani slov. vseučilišče.

IV. Jezikovno narodno vprašanje reši se naj v državnem zakonu kot izvrševalni zakon § 19. osnovnih državljanjskih zakonov, nikakor pa ne po ministerskih naredbah, ker sicer ne pridemo nikoli k zaželjenemu miru ne v državnem zboru ne v mešovitih dež. zborih.

V. Slovenskim dež. poslancem v Gradci, izreka se najiskrenejša zahvala za njih nevstrašeno postopanje.

VI. Prosi se nujno državne in deželne poslance, da izposlušajo večjih podpor v pomoč vničnim vinogradom. Po zborovanji razvila se je prosta zabava.

Iz Lehna pri Ribnici na Pohorju.

Zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda. Tukaj že dalje časa obstoji ta podružnica. Vsako leto priredil je odbor zborovanje združeno z veselico v predpustnem času. Tudi letos so razposlana vabila tako naznanjala in se je bilo nadjati jako mnogoštevilne udeležbe, ker je bilo iz vabil razvidno, da letos prvokrat nastopi tukajšni tamburaški in pevski zbor. Dne 13. t. m. popoldne smo se torej jeli zbirati v prostorih g. J. Orozelna. Marsikdo je težko pričakoval začetek precej obširnega vzporeda obsegajočega tamburaške in pevske komade za mešani in moški zbor. Predsednik g. J. Pavlič otvoril je zborovanje, povdarjajoč v kratkih besedah namen in pomen naše podružnice in sploh pomen, družbe sv. Cirila in Metoda in je naposled najvišjemu zaščitniku šol. presvitlemu cesarju z vsemi navzočimi vred zaklical trikratni „živijo“, na kar se je skupno zapela cesarska pesem, katero so potem tamburaši izborna udarjali. Zatem se je zapela pesem: „Jaz vem za deželo“; nato so udarjali tamburaši „Venec hrvatskih narodnih pesmi“. Pa nedostajati bi Vam, gosp. urednik, utegnulo prostora, da bi Vam, obširno omenjal vsako posamezno točko in nje oceno. Toraj le na kratko omenim komade pevskega in tamburaškega zbora: Pesmi za moški zbor: Lebanovo: „Koračnica“, Volaričevo: „Za dom, V mraku, Mili kraj, Slovenec sem“ in druge narodne. Mešani zbor: „Jaz vem za deželo, Tiha luna, Planšar, Slovensko dekle“. Pri tej priliki bodi izrečena lepa hvala vrli domoljubkinji in izvrstni pevki gdč. Roziki Mravljak v Ribnici, ki je drage volje s svojim krasnim glasom polnila naš mešani zbor. Pristavljamo pa ob enem uljudno prošnjo še i za nadaljne sodelovanje. — Tamburaši pa so proizvajali razun zgoraj omenjenih: „Naprej zastava Slave, Svetan imendan, mazurka, Oj Hrvati oj junaci, koračnica, Frankopanska, bojna pesem, Valse elegant, valček, Slovenec sem, Lepa naša domovina, Gori nebo visoko, pesem in Poputnica hrvatska. Kako je pač naš kratko časa obstoječ tamburaški zbor proizvedel svojo ulogo, utegne kdo vprašati. Dasiravno si pisec tega tudi dovoljuje prisvojevati nekaj vednosti v godbi, vendar ne postavljam tukaj svoje ocene v prvo vrsto, marveč omenim najprvo menenje drugih. Da je igranje res vsem dopadalo, dokazovalo je burno ploskanje in odobravanje vseh navzočih, katero je sledilo vsakemu komadu. Nek gospod, ki je sam izveden v godbi, je djal: „To je tako lepo, da bi človek vedno poslušal“ in nek priletan kmet, tudi ljubitelj godbe, je rekel: „Kaj tacega še nisem slišal, tako lepo igrajo, da so mi stopile solze v oči“. Pa so si tudi res zaslužili naši tamburaši to odlikovanje, ker so tako precizno in dovršno igrali, da je bil poslušalec res ginjen in očaran. Igrali pa so: Gg. Breznik Franjo I. brač, Škoflek Jak. berdo, Kopic Jak. I. bugarijo, Roza Oswald in Julčka Urbanc bisernico, Jak. Oswald II. brač, Ferdo Oswald II bugarijo, Lojze Škoflek III. brač in Mitko Škoflek kontrašico. Pri tej priložnosti ne smemo pozabiti moža, ki ima zaslugo, da se je ustanovil tamburaški zbor, kateremu je tudi voditelj. Ta mož je učitelj g. Fran Breznik. Kar bi si kedo drugi ne bil upal pričakovati, uresničil je on in oživil tamburaški zbor iz samih Lehenčanov. Komur je količkaj znano, kaj je godba, umel bo ceniti zasluge imenovanega; vedel in umel bo pa tudi občudovati vztrajnost, marljivost in trud naših tamburašev, ki so imeli komaj dvajset skupnih vaj in so vendar dosegli tako lep uspeh. Radi tega in zaradi naše podružnice bi bili pa tudi zaslužili, da bi nas bilo počastilo še mnogo več udeležencev, nego jih je prišlo. Večina onih, katere smo trdno pričakovali, se je odlikovala s svojo nenavzočnostjo. Bog ve ali je temu kriva malomarnost in brezbriznost, ali sebičnost in narodna zaspanost. Umevno je, da tukaj ne menimo onih, ki so bili vsled bolezni njihovih dra-

gih prisiljeni ostati doma. Vsem onim, ki so nas s svojo navzočnostjo počastili, bodi tem potom izrečena domoljubna zahvala. Upamo pa prihodnjič, kadar priredi naše tamburaštvo koncert, mnogo obilnejše vdeležbe. Tebi pa mlado društvo tamburašev, kličemo iz dna srca: Vivat, crescat, floreat.

Narodno-gospodarske novice.**Prememba lovskega zakona.**

(Konec.)

§ 6.

Prestopki §§ 2. in 3. kaznujejo se z denarno globo od 5—25 gld., katera se more zvišati na 200 gld., ako se provzroči divjačini s ponovitbo ali s postreljanjem večje množine znatna škoda.

§ 7.

Kdor po preteku 14 dni prizanesbe divjačini, isto, kateri se ima prizanašati, v celih komadih, na kose ali pripravljeno za uživanje prodaja, za prodajo okoli nosi, v gostilnah, prodajalnicah, na trgih ali na kak drug način v prodajo razstavlja ali ponuja ter kdor prodajo povspesuje, zapade razven odvzetja divjačine še kazni napominani v § 6.

Iste kazenske določbe veljajo gledé prodaje one divjačine, koje se sploh ne sme pobijati ali loviti, kakor tudi glede jajc in mladičev pernate divjačine ter razdiranja gnezd.

Ako je divjačina ustreljena v izjemnem obroku, kakor ga navaja § 1. odstavek 1, in § 5. izkazati se mora prodajalec ali posredovalec prodaje s spričevalom politične oblasti, da je opravičena njegova prodaja, sicer ga doletijo v predstoječi točki navedene določbe.

Oni, ki prodajajo med časom prizanesbe divjačino, ki je došla iz krajev izven temu zakonu podrejenih, dokazati imajo, odkod ista dohaja, in če je divjačina iz dežel v državnem zboru zastopanih, vrh tega tudi s spričevalom politične oblasti dotične kronovine, da ni divjačina ustreljena protizakonito.

Inače vporabljajo se tudi napram takim osebam določbe § 6.

§ 8.

V občinah, v kojih je vino- in sadjereja glavni pridelek, zamore skleniti občinski zastop, da se ne odda lov v najem niti v celotni občini, niti v njenih posameznih delih, kakor to sicer predpisuje cesarski patent z dne 7. marcija 1849 (§§ 6. in 7. ter ministerijalna naredba z dne 15. decembra 1852.) temveč odda se lov vsakemu posestniku na lastnem zemljišču.

Občinam, v katerih je vinoreja glavni pridelek smatrati je vsekakor tiste, kjer odpade 5% ali tudi več zemljišnega davka na ozemlje, ki je, odštevši gozde, vinoreji odmerjeno.

Jeli izven tega slučaja še katero občino smatrati vino- ali sadjerejnima, prepuščeno je odločevati oblasti, ki potrjuje občinske sklepe.

Občina mora skleniti sklep gledé neoddaje lova v najem najmanj tri mesece pred pretekom obstoječega najema ter ga takoj vložiti v potrjenje politični oblasti (okraj. glavarstvu).

Potrjenje odredi je le, ako se ni izvršil občinski sklep pravilno, ali če ni vino- in sadjereja znatnega pomena v občini.

Odlok vrniti je občini v jednom mesecu.

Če se to ne zgodi, pomenja tiho potrdilo občinskega sklepa.

Proti odredbi v teku napovedanega obroka ali pred istim, dovoljeno je vsakemu posameznemu udu občinskega odbora, kakor tudi predstojnikom sosednjih občin v 14 dneh vložiti pritožbo c. kr. namestniji, katera odloči konečno v zadevi v teku jednega meseca. Če ne pride v tej dobi odlok, je to znamenje tihe potrditve občinskega sklepa.

Na isti način rešuje c. kr. namestnija posredno sklepe občin z lastnimi statuti.

Postavni ukrep občine stopi v veljavo z pretekom najemne pogodbe.

Posestniki, ki dobijo na ta način pravico do lova, imajo iste pravice in dolžnosti, kakor oni veleposestniki, kojim pripada vsled do 115 ha obsežnega zemljišča lov na lastni zemlji (§ 5. ces. patenta z dne 7. marcija 1849, št. 154 drž. zak.), vendar pa so ti prvi oproščeni dolžnosti najeti

si gozdarskega paznika ter preskrbljenja z lovskim listom záse in za vsakojake goste gledé lova na lastnem posestvu. Tudi je istim dovoljeno loviti divjačino vsake vrste v zanjke izven dobe prizanesbe.

Občinski odbor pa lahko vsak čas sklense lov, katerega je na predstoječi način prepustil posestnikom, zopet oddati v najem. Proti enakemu sklepu ni dovoljena pritožba.

§ 9.

Denarne globe, ki se zamorejo po tem zakonu pripoznati, kakor tudi znesek, katerega je dobilo občinsko predstojništvo potcm javne dražbe za prodano divjačino, katera je po tem zakonu zapadla, pripade krajni ubožni ustanovi dotične občine, v kateri se je prestopok doprinesel.

Ako se denarna globa ne da iztirjati, premeni se ista v zaporno kazen in sicer za vsakih 5 gld. eden dan zavora.

Preiskava in kaznovanje spada v področje politične oblasti (okr. glav.).

§ 10.

Ta zakon stopi v veljavo 30 dni po njega oznanilu v deželnem zakoniku in v državnem naredbenim listu ter izgubijo istodobno s tem nasprotujoče postavne določbe in naredbe, osobito zakon o prizanesbi z dne 8. junija 1876, št. 22 dež. zak. svojo veljavo.

§ 11.

Moj minister notranjih zadev moj in poljedelski minister poverjena sta z proizvodbo tega zakona.

* * *

Tako, kakor smo tukaj prinesli imel bi se glasiti bodoči zakon o lovstvu, ki pa je sedaj seveda le še samo na — papirji. To je le načrt deželnega odbora; da postane isti veljavnim, treba je, da ga dež. zbor štajerski vzprejme ter cesar potrdi. Vendar upamo, da se ednoglasnemu zahtevanju vseh štajerskih prizadetih stanov ne bo hotelo odrekat pomoči. A takšno pomoč prinesel bi našim spodnještajerskim vino- in sadje-rejcem neoporekljivo načrtan nov lovski zakon.

Poziv!

„Slov. Matica“ izdala je letos že III. sn. „Slov. narodnih pesmi“, katere je uredil g. dr. Karol Štrekelj, vsučilni profesor v Gradcu. Ker je ta knjiga za naše slovstvo silno imenitna, zato moramo vsi brez izjeme skrbeti, da bode kolikor mogoče popolna, da bodo namreč v njej zbrani vsi ti tako dragoceni slovstveni zakladi našega naroda. Ker pa pravi g. profesor v svojem časnem predgovoru, da je še vedno čas zbirati narodne pesmi, za to se pozivljajo vsi rodoljubi, da se blagovolijo vsak v svojem kraju nekoliko potruditi ter po narodnih pesmih popraševati. Gotovo se bode še marsikatero drobničina otela pozabljenosti. Zlasti pa opozorim na pisane vire, na stare pesmarice, kojih je, kakor to sam iz svoje skušnje vem, premnogo med ljudstvom. Po takih pesmaricah se naj med narodom poizveduje in našlo se jih bode morebiti prav dosti in v njih tudi marsikatera pesmica, ki še ni nikjer objavljena. Te pesmarice se naj potem pošljejo ali kar v izvorniku, če namreč dotični lastnik to dovoli, ali pa v nespremenjenem prepisu g. dr. K. Štrekelju v Gradcu. (Pleinlichgasse 13). V tem oziru pač lahko vsak brez izjeme mnogo pripomore, da bode ta knjiga tem popolnejša; da bode pravo in čisto zrcalo duševnega življenja našega naroda v davno preteklih časih.

Naše vrle Slovence pa naj posnemajo svojo rodoljubno tovaršico Zinko Kavčičevo pri Sv. Jurju, katera je tudi mnogo pesmic nabrala ter jih je potem izročila g. dr. Štrekelju.

Vsaka pesem se zapiše ravno tako, kakor jo kdo poje ali narekuje in se ne sme nič popravljati, če tudi so besede in oblike še tako nepravilne. Zapiše se pa naj vse, kar se komu zdi, da bi utegnilo biti narodnega izvira; kar bode slabega in nerabljivega vmes, to bode že potem g. ureditelj sam odbral in zavrgel. Imena nabirateljev pa se zabilježijo v izdaji narodnih pesmi pri vsaki pesmici spodaj pod črto.

Potrudimo se toraj vsi in zbirajmo prav marljivo te predragocene narodne svetinje dokler je še čas.

Kdor bi pa ne hotel svoje zbirke naravnost v Gradcu poslati, tisti pa jo naj blagovolni meni izročiti in bode potem moja skrb, da jo dobi g. ureditelj pravočasno v roke.

V Mozirji, dne 15. februarja 1898.

F. Praprotnik.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali od 1. do 14. januarja 1898: Gdč. Franjica Šmid na Gašteju pri Kranju iz društvenega nabiralnika 5 gld. 50 kr. — Gdč. Ljudmila Roblek v Litiji 100 gld. kot čisti dohodek slovenskih razglednic s podobami Prešerna in Vodnika, a s prošnjo, da se vpišejo kot pokroviteljice „Litijske Slovenke“, katere bode zastopal g. notar Luka Svetec. — Ženska podružnica v Kamniku 3. gld. 75 kr. po g. blagajničarici T. Karolnik. — G. Fr. Cukjati Št. Gotardu 1 gld. 1 kr. iz nabiralnika. — Mohorjani v Begunjah 5 gld. po č. g. župniku Košmelju. — Vesela družba učiteljev in njih prijateljev za „pogled v nedolžno oko“ po g. Schmoranzlerju v Celju 2 gld. 3 kr. — G. T. S. v Ljubljani 1 gld. — Mariborska podružnica 16 gld. 48 kr., in sicer so 8 gld. 13 kr. nabrali „Vandrovčki ob kresu pri Sv. Urbanu in 8 gld. 71 kr. se je skupilo za dva dobitka na Silvesterski veselici. — Podružnica v

Škofji Loki 28 gld. — Č. g. Jos. Regen, župnik na Vojškem, 1 gld 50 kr. — Sl. „Konsumno delavsko društvo v Ljubljani“ iz nabiralnika 2 gld. 23 kr. — Podružnica v Vipavi 1 gld. 10 kr iz nabiralnika pri g. Perhavcu. — Po „Slovincu“ od g. Perdana kot skupilo družbinih vžigalic za novo leto 100 gld. — Po g. V. Legatu v Celovcu v „Miru“ nabranih 245 gld. 64 kr. — Podružnica v Škofji Loki 28 gld. kot odkupnino za novoletna voščila. — Podružnica v Cerkljah po g. blagajniku Hočevarju 47 gld. 58 kr. to je udnine 39 gld 58 kr., ostalo so pa darovali o priliki državnozbornske volitve gosp. vodje Zupana pristaši: Jože Jenko 1 gld. 50. kr., Jože Hacin 1 gld., A. Vavken 1 gld., Fr. Borštnik 50 kr., J. Likozar 10 kr., Aleš Jenko 1 gld., Ivan Pavlič 1 gld., Val. Selau 20 kr., M. Likozar 1 gld. in Brniški gostič 70 kr. — Gdč. Trtnikova v Ljubljani 2 gld. mesto venca na grob gdč. Rantove v Polhovem Gradcu. — Srečna zakonska dvojica za novo leto 2 gld. — Slovenci, zidajmo naprej v složnem bratoljubu naš dom! Živel! podporniki!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Koledar.

Petek (25.) Matija, apost. — Sobota (26.) Nestor, škof, mučenec. — Nedelja (27.) I. postna. Leander, škof. — Ponedeljek (28.) Roman, opat. — Sušec ali marc. — Torek (1.) Albin, škof; Hadrijan, muč. — Sreda (2.) † Kvatre; Simplicij, p.; — Četrtek (3.) † Agapida, dev. in mučenica. — Prvi krajec dne 28. ob 12. uri 19 minut zvečer.

Sejmi.

Dne 26. feb. v Vuzenici; dne 1. marcija na Planini, v Marenbergu; dne 3. marcija v Jarenini, v Kostrivnici, v Lučah, na Slatini in na Vranskem.

Loterijske številke.

Gradec 19. febr. 1898:	14, 45, 78, 52, 49
Dunaj " " " "	23, 49, 60, 76, 35

Zahvala.

Podpisani odbor akademičnega društva „Slovenije“ šteje si v preprijetno dolžnost, tem potom sporočiti svojo pristrčno zahvalo vsem onim, ki so s svojo požrtvovalnostjo pripomogli, da se je obnesel društveni koncert in ples dne 17. svečana tako sijajno, da je postal uprav elitni večer dunajskega slovenstva.

Zlasti pa si usoja podpisani odbor „Slovenije“ izreči toplo zahvalo za prijazno sodelovanje pri koncertu: operni pevki gospici René Radinovi, koncertnemu violiniсту g. Karolu Jeraju, (ki je poklonil društvu tudi slavnostno koračnico „Z uma svitlim mečem“) gospici Lujizi Jerajevi ter slavnemu „Slovanskemu pevskemu društvu“ in njega neumornemu pevovodji g. Mateju Hubadu.

Nadalje izrekamo svojo iskreno zahvalo: preblagorodni gospé Franji dr. Tavčerjevi za obilni trud in pa izvanredno ljubeznivost, s katero je blagovolila podpirati naša prizadevanja, preblagorodni gospé Tereziji Goriškovi na Dunaju za prijaznost, s katero je podpirala društveni odbor pri nabavi tiskovin, preblagorodni gospé Albin Višnikarjevi ter preblagorodni gospé Tereziji dr. Jenkovi za vpsolani vsoti v namene koncerta in plesa.

Isto tako izrekamo toplo zahvalo županu in dež. poslancu ljubljanskemu, preblagorodnemu g. Iv. Hribarju, za simpatije, katere nam je izkazal, preblagorodnim gg: drž. pos., dvornemu svet. Franu Šukljeju, prof. dr. Mat. Murku in Radoslavu Puklu za vstrajno, vspešno agitacijo, katero so razvili na Dunaju povodom našega plesa, slavnim uredništvom „Slov. Naroda“, „Edinosti“ in „Domovine“ za blagohotno objavo plesnih naznanil, slav. predsed. „Matiče Slovenske“ za brzoglavni pozdrav ter bratskemu akad. društvu „Triglav“ v Gradcu, katero je odposlalo svojega zastopnika na naš večer.

Konečno zahvaljujemo se vsem čestitim gospodom in gospám, ki so z denarnimi doneski pripomogli k omogočenju in lepemu vspehu našega slavlja.

Na Dunaju, dne 20. svečana 1898.

Za odbor:

Cand iur. Fran Šuklje stud. phil. Ant. Dolár

t. č. podpredsednik. t. č. tajnik.

Za odsek:

Cand iur. Miroslav Juvančič, načelnik.

VABILO

k

občnemu zboru

„Hranilnega in posojilnega društva v Ptuj“

kteri se vrši

dne 7. sušca t. l. ob 10. uri dopoldne
v zadržnih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Poročilo ravnateljstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Posvetovanje in sklepanje o porabi čistega dobička.
4. Prememba zadržnih pravil.
5. Volitev ravnateljstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

Ako bi ob 10. uri ne prišlo zadostno število zadržnikov, skliče se po § 40. zadržnih pravil na 11. uro istega dneva z istim dnevnim redom v istih prostorih drugi občni zbor, pri katerem se sme sklepati neglede na število zadržnikov.

V Ptuj, 20. svečana 1898.

Ravnateljstvo.

Službe išče

dobro vzgojena gospodična kot blagajničarica v kako trgovino ali pa v hotel v kuhinjo. Sprejme tudi službo kot boljša hišinja v kaki večji hiši ali graščini ali pa kot bona k že večjim otrokom. Ponudbe na

Marija Predovnik

(53) 1

Konjice, Štajersko.

Trgovina

Dragotina Hribarja v Celji

sprejema v naročevanje različne pečate iz kavčuka in mesinga, nadalje vignete za pisma in steklenice, po najnižjih cenah.

Odvetniškega uradnika

za knjigovodstvo in koncept

in
pisarjaza stalno službo z lepo pisavo sprejemem
tako

dr. Valentin Krisper

(38) 3—2

odvetnik v Ljubljani.

Pod dobrim pogojem se da pri Kapeli v najem
„GOSTILNA K ZIDU“

z mesarijo. Zraven je tudi nekaj zemlje. — Več pove
Franc Vaupotič, posestnik in poštar pri Sv. Juriju
ob Ščavnici. (64) 2—1

Razpis

službe občinskega tajnika.

Podpisano županstvo razpisuje porazumno s slavnim c. kr. okrajnim glavarstvom v Črnomlji službo občinskega tajnika, ki bode opravljal tudi posel okrajne bolnišnice.

Letna plača znaša 580 gld., ki se bržkone še v tem letu poviša na 650 gold.

S spričevali opremljene prošnje vlagati je do 1. marca t. l. pri tem županstvu.

Županstvo mestne občine Črnomelj, dne 2. svečana 1898.
(36) 3—2

Vabilo

na

4. redni občni zbor

posojilnice na Dolu (Hrastnik)

registrovane zadruge z neomejeno zavezo
ki se bode vršil

v ponedeljek dne 7. sušca 1898

ob 4. uri popoldne v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnštva in potrjenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
4. Razni predlogi.

(56)

Načelnstvo.

Anton Gnus.

Franc Majcen.

Zahvala.

Ker nam ni mogoče za premnogo dokazov globokega sočutja, katere so nam javili sorodniki, prijatelji in znanci pri smrti našega preljubega soproga, očeta, brata, strica itd. zahvaliti vsakega posebej, izražamo vsem skupaj na tem mestu svojo iskreno zahvalo. Zahvaljujemo jih za osobne posete, za sožaljna pisma, za vence in za udeležitev pri pogrebu. Posebno pa se čutimo dolžne izreči prav prsrčno zahvalo prečastitej duhovščini, teharškemu g. župniku za gnljivi govor, c. kr. okr. šol. nadzorniku g. Leitgebu, velespoštovanemu učiteljstvu, gg. pevcem celjskega pevškega društva in sploh vsem udeležencem.

Žalujoča rodbina Vrečerjeva.

Teharje, dne 20. svečana 1898.

Trgovina z galanterijskim, drobnim in
pletanim blagom

Peter Kostič-a

v Celji

Glavni trg št. 2

priporoča gg. trgovcem in prekupovalcem:

Porcelanske, lesene in lončene pipe, cevi za pipe in smodke, ustnike za cevi žepne nože, škarje, nože in vilice, britve, žlice, pipčovke, šila, mošne za denar in duhan, denarnice, listnice, pase, jermene, biče in bičala, gumbe za srajce in obleke, glavnike in kampelne, igle za lase, šivanke, naprstnike, prstane in rinčice, broške, očala, ogledala, različna mila, parfume, pomade, krtače, papir in koverte, svilnati in barvani papir, svinčnike, molke in svetinice, itd. Dalje srajce, nogavice, rokavice, kapice, mašne in kravate, naravnice in podveze, sukanec v štrencah in špolcah, drete, špoge, trake, žnore, pavolo in volno, šmirice, robce za glavo in žep, lak za čevlje itd. — Konečno vsakovrstne igrače iz lesa, guma in bleha, punčke, vozičke, košarice, kovčke itd.

Vse po najnižjih cenah za na debelo.
Zunanja naročila se odpošiljajo s prvo pošto.
(54) 13

Med. dr.
Karol
Chloupek

bivši zdravnik c. kr. javne bolnišnice v Pragi, c. kr. poliklinike, kralj. dežel. najdeniškega in porodniškega zavoda, kralj. deželne norišnice in češke bolnišnice za otroke v Pragi, usoja si p. n. občinstvu naznaniti, da se je v **Šoštanj** kot praktični zdravnik naselil in da posluje od 15. svečana v hiši posejilnice. (49) 3-2

30 polovnjakov dobrega, pristinega vina

ima na prodaj nek posestnik na Spodnjem Štajerskem liter po 20-24 ako se ga kupi najmanj eden polovnjak; kdor ga kupi več, dobi primeren popust. Ista ima na oddajo tudi več tisoč ameriških trt, in sicer „Sovač“ 10 gld., „Riparija portalis“ 12 gld. tisoč komadov.
Ponudbe za jedno in drugo pošiljati je upravništvu (43) 10-3 „Domovine“.

V sredini trga Mozirja v Gornji Savinjski dolini odda se takoj radi bolezi dobra **gostilna in mesarija** po jako ugodnih pogojih na eno leto ali po dogovoru tudi na več let v najem. — Natančnejša pojasnila da posestnica **Ana Konečnik** (58) 3-1 v Mozirji.

Banka „Slavija“

razpisuje več služeb potovalnih uradnikov za življensko zavarovanje proti stalni plači in proviziji. Ponudniki naj izvolijo svoje prošnje s prilogami nasloviti na generalni zastop banko „Slavija“ v Ljubljani. (59) 3-1

Zastopnika

za južni Štajar išče avstrijsko zavarovalno društvo pod jako ugodnimi pogoji. Ponudbe naj se pošiljajo upravništvu „Domovine“. (46) 3-2

V najem

oddam za več let na mojem posestvu več njiv in travnikov po prav nizki ceni. Oddajam že prihodnjo spomlad.

Več se izve pri lastniku
J. Žimniak-u
v Celji.

Učeneec,

kacih 14 let star, ki je dovršil eno ali dve realki ali meščanski šoli se sprejme v trgovini z mešanim blagom **L. Fürsager** v Radovljici na Gorenjskem. (52) 3-2

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, suho bučno seme, orehe, konoplje, laneno seme, detelno seme, krompir na cele vagone, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajce in kurtnino.

(159) 52-31 Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

„Pri dobrem pastirju“!

Zahvala.

Britko nas je zadela smrt naše ljube matere, gospe

ANE HRIBAR roj. BOGATAJ.

Lajšali pa so nam ljubi sorodniki, prijatelji in znanci bolest s svojo tolažbo. Izrekamo tem, kakor tudi darovalcem krasnih vencev in spremjevalcem rajne k večnemu počitku, sosebno še vč. duhovščini zatiški, velebenim gg. uradnikom in gospodu notarju, svojo najsrčnejšo zahvalo.

Zatičina-Celje, 18. februarja 1898.

Rodbina Hribar.

Mesto uradnika!

Mlad mož, 20 do 30 let star, nemškega in slovenskega jezika v besedi in pisavi vešč, z lahko čitljivo pisavo, sprejme se v Graški pisarni neke delniške družbe z mesečno plačo 45 gld. V slučaju dobre poravnosti in izbornega zadržanja je upanje na stalno nastavljenje s pravico do pokojnine.

Prošnje v nemškem in slovenskem jeziku (prepisi spričeval) pod „201.191“ Gradec, poste restante. (34) 3-3

1898
Mauthner's Samen.

Aussaatzeit: Ende Februar und März.
Saatweite: 25-30 cm. Abstand der Reihen, 10 cm. in der Reihe.
Bodenbeschaffenheit: Tieflocker, recht nahrhaft und nicht frisch gedüngt.

Mauthner-jevih

slovitih

zeliščnih in cvetličnih semen

v zaprtih, oblastveno zavarovanih zavojih

s sodnijsko vpisano

varstveno znamko „medved“

se nahajajo

komisijska skladišča

pri največ

veletrgovinah z mešanim blagom v Avstriji.

V vsakem kraju je poverjena komisijska prodaja 80 najbolj zahtevanih vrst zeliščnih in cvetličnih semen le jedni tvrdki, toraj postavljena le jedna omara.

Kot sveža in pristna semena tvrdke **Edmund Mauthner** (Budimpešta, Andrassystrasse 23.) veljajo le ona, ki so zaprta v izvorne zavitke z letnico 1898 in na katerih se nahaja, kakor kaže poleg stoječa podoba, slika medveda in ime **Mauthner**.

Pred ponarejenji se svari.

Cas setve: Koncem februarja in marca.

Prostor za posejatev: 25-30 cm oddaljenost vrst 10 cm v vrsti.

Kakovost zemlje: Globoko žrahljana, redilna in ne novo pognojena. (62) 12-1

Stotisočero
družin vsak dan

posebno

rado pije

Živijo!

Kathreiner-Kneippovo sladno kavo

Prosta zdravju škodljivih snovij bobove kave ima edino Kathreiner-Kneippova sladna kava te dišavo in prijetni ukus. Ker pospešuje tek in je lahko prebavljiva, se Kathreiner-Kneippova sladna kava izkazuje že leta jednako dobro za odrasle in otroke. Z ozirom na zdravje in varčnost bi pristne „Kathreiner-jeve“ kave ne smelo nedostajati v nobenem gospodinjstvu.

Svari se pred ničvrednimi ponaredbami.